

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 23.12.1996
KOM(96) 725 endelig udg.

96/0025 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

vedrørende søgsmål med
nedlæggelse af påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens
artikel 189 A, stk. 2)

BEGRUNDELSE

I. PROCEDURE

Den 24. januar 1996 vedtog Kommissionen et forslag til direktiv vedrørende søgsmål med nedlæggelse af påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser¹ på grundlag af artikel 100A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Dette forslag skal sikre, at fællesskabsretten på forbrugerområdet anvendes korrekt, og at søgsmål med nedlæggelse af påstand om forbud kan indbringes for en domstol/myndighed for at bringe overtrædelser af de nationale bestemmelser til gennemførelse af fællesskabsretten på dette område til ophør. Med henblik herpå, og især for at bekæmpe overtrædelser inden for Fællesskabet, er det i forslaget til direktiv fastlagt, at princippet om gensidig anerkendelse af de organer/organisationer, som har kompetence til at indlede søgsmål på nationalt plan, finder anvendelse; disse udvalgte organer/organisationer opføres på lister, som udarbejdes af medlemsstaterne og offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 25. september 1996; Europa-Parlamentet afgav udtalelse den 14. november 1996 under førstebehandlingen (ordfører: Verde i Aldea) i forbindelse med gennemgangen af forslaget inden for rammerne af proceduren med fælles beslutningstagning. I den lovgivningsmæssige beslutning, som Parlamentet vedtog, godkendtes forslaget med 20 ændringsforslag, af hvilke 17 helt eller delvist blev accepteret af Kommissionen i de drøftelser, der gik forud for afstemningen i plenarforsamlingen.

II. KOMMISSIONENS HOLDNING TIL ÆNDRINGSFORSLAGENE

Ændringsforslag 6, 19 og 25 blev forkastet af Kommissionen af hensyn til princippet om proportionalitet og især af hensyn til betragtning 9, 10 og 11 i forslaget til direktiv.

I Europa-Parlamentets plenarforsamling forpligtede Kommissionen sig til at acceptere ændringsforslag 1, 3, 7, 9, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 22 og 24 og med visse ændringer ændringsforslag 8, 10, 20 og 23.

I henhold til bestemmelserne om proceduren for fælles beslutningstagning ændres forslaget til direktiv af Kommissionen, således at ovennævnte ændringsforslag medtages.

¹ EFT C 107 af 13.4.1996. s.3

III. DET ÆNDRERE FORSLAG

Betragtning 1 og artikel 1 ændres på grundlag af Europa-Parlamentets ændringsforslag 3, 10 og 11; disse ændringer skal gøre teksten mere sammenhængende med hensyn til begrebet godkendte organer/organisationer, der er defineret i artikel 3, og begrebet beskyttelse af interesser, som står i nogle af de fællesskabsakter, der er anført i forslaget's bilag. I artikel 1, stk. 1, erstattes ordet "koordinere" med "tilnærme", som svarer til det udtryk, der anvendes i traktatens artikel 100A, stk. 1; og da sidstnævnte bestemmelse udgør det juridiske grundlag for forslaget til direktiv, er det Kommissionens opfattelse, at denne ændring af formuleringen er berettiget.

Betragtning 15 ændres i overensstemmelse med ændringsforslag 7 for at gøre opmærksom på, at den lovgivning, der finder anvendelse i forbindelse med tvistens indhold, hvor det drejer sig om nationale bestemmelser til gennemførelse af en af de fællesskabsretsakter, der er anført i bilaget, skal finde anvendelse i sin helhed. Forslaget til direktiv medfører under ingen omstændigheder en ændring af de internationale privatretsregler eller gældende konventioner mellem medlemsstaterne.

Der tilføjes en betragtning 15a, der kan sammenlignes med ændringen i artikel 4, stk. 2, på grundlag af ændringsforslag 8 og 24, hvis princip Kommissionen har godkendt. Den ændring, Parlamentet har anmodet om, skal forebygge uoverensstemmelser i fortolkningen af begrebet "rimelig frist", som står i det oprindelige forslag, og problemer med anvendelsen som følge af den meget generelle karakter af dette begreb. I det ændrede forslag angives fristen i uger, fordi begrebet hverdage ikke er identisk i medlemsstaterne, og fordi der i ændringsforslag 8 og 24 er anført to uforenelige frister (30 hhv. 20 dage). Da denne bestemmelse skal ses i sammenhæng med en hastesagsprocedure (artikel 2, stk. 1, litra a) svarer de tre uger til, hvad der er en rimelig frist ifølge direktivet.

Betragtning 16a tilføjes det ændrede forslag som følge af ændringsforslag 9 og 23. Princippet bag disse ændringsforslag svarer til afsnit 5 i det oprindelige forslags "bemærkninger til de enkelte artikler", og Kommissionen er helt af samme opfattelse; ikke desto mindre ville ændringsforslaget kunne foregribe fællesskabslovgivningens fremtidige arbejde, hvis det indgik i den dispositive del, og det bør derfor foretrækkes, at princippet medtages som en betragtning.

Artikel 2 ændres i overensstemmelse med ændringsforslag 13, 14 og 15; især med ændringen i litra c finder princippet om proportionalitet anvendelse, da der gives medlemsstaterne et større spillerum; Med denne ændring bestemmes betalingens art og betalingsmodtageren efter gældende national lovgivning.

Artikel 2a, som tilføjes det ændrede forslag som følge af ændringsforslag 16, skal præcisere sondringen (i det oprindelige forslag stod det implicit) mellem begreberne retten til søgsmål og søgsmålinteresse. Med direktivet skal der indføres en gensidig anerkendelse af retten til søgsmål ("godkendte organer/organisationer"), mens anerkendelse af søgsmål, der ønskes indbragt (søgsmålinteresse), er underlagt den nationale lovgivning og skal vurderes i hvert enkelt tilfælde af den dommer, for hvem sagen er forelagt.

I artikel 3 er der ændringer af formuleringen i overensstemmelse med ændringsforslag 17 og 18 samt en tydeliggørelse i overensstemmelse med ændringsforslag 20; på grundlag

af Kommissionens forslag anvender medlemsstaterne "de kriterier, der er fastsat i deres nationale lovgivning" på alle organisationer, der er etableret inden for deres territorium, uanset om disse organisationer er nationale, tværnationale eller europæiske.

Artikel 5 ændres som følge af ændringsforslag 22; bestemmelserne vedrørende det forudgående varsel skal give mulighed for fuldbyrdelse af et søgsmål med nedlæggelse af påstand om forbud hurtigst muligt på baggrund af den påtænkte procedures hastende karakter (artikel 2, stk. 1, litra a).

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv vedrørende søgsmål med nedlæggelse af påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2,
den)

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

**EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR-**

under henvisning til traktaten om oprettelse af Den Europæiske Union, særlig artikel 100 A, uændret

under henvisning til forslag fra Kommissionen,¹

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I visse fællesskabsdirektiver, som er opført i listen i bilaget til dette direktiv, fastsættes regler for beskyttelse af forbrugernes økonomiske interesser;

I visse fællesskabsdirektiver, som er opført i listen i bilaget til dette direktiv, fastsættes regler for beskyttelse af forbrugernes økonomiske interesser samt af de personers interesser, der udøver en handelsmæssig, industriel og håndværksmæssig virksomhed, og af offentlighedens interesser generelt mod visse ulovlige handlinger og disses følger for så vidt angår illoyal konkurrence;

(2) de eksisterende mekanismer på såvel nationalt plan som på fællesskabsplan til sikring af overholdelsen af disse direktiver, gør det ikke altid muligt at afhjælpe konsekvenserne af overtrædelser af deres bestemmelser på et for forbrugernes interesser relevant stade;

uændret

(3) virkningen af de nationale bestemmelser, hvorved ovennævnte direktiver omsættes til national lovgivning, og som skal bringe ulovlig praksis til ophør, forringes, når en sådan praksis har konsekvenser i en anden medlemsstat end den, hvor den har sin oprindelse;

uændret

(4) disse problemer er til skade for det indre marked, idet de betyder, at det blot er nødvendigt at flytte udgangspunktet for en ulovlig praksis for at beskytte sig mod enhver

uændret

¹ EFT nr. C 107 af 13.4.1996, s. 3.

form for retsforfølgning, hvilket indebærer en konkurrenceforvridning til ugunst for det store flertal af virksomheder, som overholder bestemmelserne i den nationale lovgivning;

(5) disse problemer er af en sådan art, at de kan forringe forbrugernes tillid til det indre marked, og de kan føre til forskelsbehandling af de organisationer, der repræsenterer forbrugerne, og som lider skade som følge af en praksis, som er ulovlig i henhold til fællesskabsretten;

(6) de nævnte former for praksis går ofte på tværs af grænserne mellem medlemsstaterne, hvilket i øvrigt er baggrunden for den indbyrdes tilnærmelse af de materielle retsregler på dette område;

(7) i første omgang er det nødvendigt hurtigt i et vist omfang at koordinere de nationale bestemmelser, der gør det muligt at bringe ovennævnte former for ulovlig praksis til ophør, således at de eksisterende retsmidler kan få fuld virkning, uanset i hvilket land den ulovlige praksis har haft virkninger;

(8) målet for det påtænkte initiativ kan kun nås gennem fællesskabslovgivning, og det påhviler derfor Fællesskabet at handle;

(9) i henhold til artikel 3 B, tredje afsnit, i traktaten pålægges det Fællesskabet kun at handle i det omfang, det er nødvendigt for at nå traktatens mål; i overensstemmelse med denne bestemmelse er det vigtigt at respektere de nationale retsordners særegenheder; dette kan opnås ved at give medlemsstaterne mulighed for at vælge mellem forskellige løsninger med virkninger, der svarer til hinanden;

(10) en af disse løsninger bør gå ud på, at et uafhængigt offentligt organ, der har til opgave at beskytte forbrugernes interesser og/eller de konkurrencemæssige interesser, udøver den ret til at indlede søgsmål, der er omhandlet i dette direktiv;

(11) den anden løsning bør gå ud på, at denne ret udøves af organisationer, der har en legitim interesse i at beskytte forbrugerne, samt af

organisationer, der repræsenterer virksomhederne, efter de kriterier, der er fastsat i den nationale lovgivning;

(12) medlemsstaterne bør kunne anvende begge løsninger; uændret

(13) det påhviler medlemsstaterne på nationalt plan at udpege de organer og/eller organisationer, der er godkendt i forbindelse med dette direktiv; princippet om gensidig anerkendelse bør anvendes over for de organer/organisationer, der godkendes af medlemsstaterne; uændret

(14) det påhviler medlemsstaterne at tilsende Kommissionen en liste over de organer og/eller organisationer, der er godkendt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, samt at meddele enhver ændring i disse nationale lister; de bør påhvile Kommissionen at sørge for offentliggørelse af disse lister i De Europæiske Fællesskabers Tidende; uændret

(15) dette direktiv bør ikke berøre de internationale privatretsregler og ej heller gældende konventioner mellem medlemsstaterne; dette direktiv bør ikke berøre de internationale privatretsregler og ej heller gældende konventioner mellem medlemsstaterne, hvilket indebærer, at den nationale lov, der finder anvendelse i forbindelse med tvistens indhold, i henhold til de nævnte regler skal finde anvendelse i sin helhed;

(15a) hvis medlemsstaterne lader indledning af de søgsmål, der er fastsat i nærværende direktiv, være afhængig af, at sagen forinden er forelagt for et/en kompetent territorielt godkendt organ/organisation, bør der fastsættes en frist på tre uger, hvorefter medlemsstaterne i tilfælde af afvisning eller manglende svar fra det/den kompetente territorielt godkendte organ/organisation skal give den/det pågældende godkendte organ/organisation mulighed for direkte at indbringe sagen for den kompetente retsinstans;

medlemsstaterne bør kunne indføre bestemmelser om, at den part, der har til hensigt at indlede et søgsmål med påstand om nedlæggelse af forbud, skal afgive et forudgående varsel herom, således at den indklagede uændret

part får mulighed for selv at bringe den ulovlige praksis til ophør;

(16a) bestemmelserne i nærværende direktiv kan udvides til at omfatte kommende direktiver, hvis mål er i overensstemmelse med de generelle formål i artikel 1;

anvendelsen af dette direktiv bør ikke berøre anvendelsen af fællesskabsbestemmelserne om konkurrence -

uændret

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Formålet med dette direktiv er at koordinere medlemsstaternes love, bekendtgørelser og administrative bestemmelser vedrørende visse retsmidler, der skal gøre det muligt at sikre beskyttelse af forbrugernes interesser, således at det sikres, at det indre marked fungerer korrekt.

1. Formålet med dette direktiv er at tilnærme medlemsstaternes love, bekendtgørelser og administrative bestemmelser vedrørende visse retsmidler til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser, de personers interesser, der udøver en handelsmæssig, industriel eller håndværksmæssig virksomhed, og offentlighedens interesser generelt mod de i stk. 2 nævnte overtrædelser for at sikre, at det indre marked fungerer korrekt.

2. I dette direktiv forstås ved overtrædelse enhver handling, som skader forbrugernes interesser, og som er i modstrid med de i bilaget anførte direktiver, som er omsat i medlemsstaternes nationale ret.

2. I dette direktiv forstås ved overtrædelse enhver handling, som skader forbrugernes interesser, og som er i modstrid med de i bilaget anførte direktiver, som er omsat i medlemsstaternes nationale ret, eller som medfører illoyal konkurrence eller er i modstrid med offentlighedens interesser generelt.

Artikel 2

Søgsmål med nedlæggelse af påstand om forbud

1. Medlemsstaterne udpeger den domstol eller myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse i søgsmål, der er indbragt af de i medfør af artikel 3 godkendte organer/organisationer, med henblik på:

uændret

a) hurtigst muligt og i givet fald gennem en foreløbig afgørelse at nedlægge forbud mod enhver overtrædelseshandling;

a) hurtigst (...) gennem en foreløbig afgørelse at nedlægge forbud mod enhver overtrædelseshandling;

b) eventuelt at træffe de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe konsekvenserne af overtrædelsen, herunder også offentliggørelse af afgørelsen;

c) hvis den sagsøgte part ikke efterkommer afgørelsen inden for den deri fastsatte frist, at påbyde sagsøgte at betale sagsøgeren dagbøder for hver dags forsinkelse eller enhver anden form for bøder, der måtte indgå i den nationale lovgivning for at sikre, at afgørelser fuldbyrdes.

2. Når søgsmål på grundlag af gældende konventioner kan indledes i en anden medlemsstat end den, hvis lovgivning hævdes overtrådt, skal den kompetente instans, som har fået sagen forelagt, træffe de samme foranstaltninger som ved overtrædelse af den nationale lovgivning.

Artikel 3

Organer/organisationer, der kan indlede søgsmål

1. I dette direktiv forstås ved "godkendt organ/organisation" ethvert organ eller enhver organisation, som ifølge national ret har en legitim interesse i at sikre overholdelsen af de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 1, herunder navnlig:

a) et uafhængigt offentligt organ, som specielt har fået til opgave at beskytte forbrugernes interesser, i de medlemsstater, hvor der findes et sådant organ; og/eller

b) organisationer, der har en legitim interesse i

b) eventuelt at træffe eller kræve de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe konsekvenserne af overtrædelsen, herunder også offentliggørelse af afgørelsen;

c) hvis den sagsøgte part ikke efterkommer afgørelsen inden for den deri fastsatte frist, at påbyde sagsøgte at betale staten eller den i henhold til den nationale lovgivning berettigede modtager en tvangsbøde for hver dags forsinkelse eller enhver anden form for økonomiske sanktioner, der måtte indgå i den nationale lovgivning for at sikre, at afgørelser fuldbyrdes.

uændret

Artikel 2a (ny)

Indeholder en medlemsstats nationale lovgivning strengere krav med hensyn til anerkendelse inden for dens retsområde af søgsmål, som sammenslutninger ønsker at indbringe, berøres disse krav ikke heraf.

1. I dette direktiv forstås ved "godkendt organ/organisation" ethvert organ eller enhver organisation, som efter at være behørigt oprettet i henhold til gældende lov i en medlemsstat har en legitim interesse i at sikre overholdelsen af de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 1, herunder navnlig:

uændret

b) organisationer, der har en legitim interesse i

at beskytte forbrugernes interesser, samt organisationer, der er repræsentative for virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder efter kriterier fastsat i den nationale lovgivning.

2. For at opfylde bestemmelserne i dette direktiv og uden at dette berører de rettigheder, som andre organer/organisationer besidder i henhold til national lovgivning, udarbejder hver medlemsstat på nationalt plan en liste over de organer/organisationer, der har kompetence til at indlede de i artikel 2 omhandlede søgsmål. De organer/organisationer, der optages på denne liste, modtager en skriftlig erklæring herom, hvorved de over for de kompetente retsinstanser eller myndigheder kan dokumentere, at de har opnået godkendelse.

3. De lister, der udarbejdes i henhold til stk. 2, samt eventuelle ændringer af disse fremsendes til Kommissionen af medlemsstaterne, og de offentliggøres i C-udgaven af De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 4

Overtrædelser inden for Fællesskabet

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at godkendte organer/organisationer, når de interesser, de repræsenterer, berøres af en overtrædelse med oprindelse i en anden medlemsstat, kan indbringe sagen for den i artikel 2 omhandlede domstol eller myndighed efter forelæggelse af den i artikel 3, stk. 2, nævnte erklæring.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at den i stk. 1 omhandlede direkte indledning af søgsmål forudsætter, at sagen forinden er forelagt et/en godkendt organ/organisation i den territorielt kompetente medlemsstat med henblik på, at dette/denne organ/organisation indleder det i artikel 2 omhandlede søgsmål; i så fald

at beskytte forbrugernes interesser, samt organisationer, der er repræsentative for virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder efter kriterier fastsat i den nationale lovgivning, for så vidt som den giver dem mulighed for at indlede søgsmål.

2. For at opfylde bestemmelserne i dette direktiv og uden at dette berører de rettigheder, som andre organer/organisationer besidder i henhold til national lovgivning, udarbejder hver medlemsstat på nationalt plan en liste over de organer/organisationer, der har kompetence til at indlede de i artikel 2 omhandlede søgsmål, samt eventuelt over de europæiske organisationer og/eller sammenslutninger, der er etableret inden for deres territorium, hvis de opfylder de kriterier, der er fastsat i national lovgivning. De organer/organisationer, der optages på denne liste, modtager en skriftlig erklæring herom, hvorved de over for de kompetente retsinstanser eller myndigheder kan dokumentere, at de har opnået godkendelse.

uændret

uændret

2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at den i stk. 1 omhandlede direkte indledning af søgsmål forudsætter, at sagen forinden er forelagt et/en godkendt organ/organisation i den territorielt kompetente medlemsstat med henblik på, at dette/denne organ/organisation indleder det i artikel 2 omhandlede søgsmål; i så fald

fastsætter medlemsstaterne en rimelig frist for de godkendte nationale organers/organisationers svar.

fastsætter medlemsstaterne en rimelig frist på maksimalt tre uger for de godkendte territorielt kompetente organers/organisationers svar, at regne fra den dato, hvor de berørte godkendte organer/organisationer har modtaget klagen.

Artikel 5

Forudgående varsel

1. Medlemsstaterne kan indføre eller opretholde bestemmelser om, at den part, som der skal indledes søgsmål mod, i forvejen underrettes herom; de medlemsstater, der benytter sig af denne mulighed, påser, at bestemmelserne vedrørende et sådant forudgående varsel giver mulighed for fuldbyrdelse af et søgsmål med nedlæggelse af påstand om forbud inden for en rimelig frist.

1. Medlemsstaterne kan indføre eller opretholde bestemmelser om, at den part, der har begået overtrædelsen, og som der skal indledes søgsmål med nedlæggelse af påstand om forbud eller ophør af den ulovlige praksis mod, i forvejen anmodes eller underrettes herom, inden de i artikel 2 nævnte søgsmål indledes. De medlemsstater, der benytter sig af denne mulighed, sørger for, at bestemmelserne vedrørende denne anmodning eller dette forudgående varsel giver mulighed for fuldbyrdelse af et søgsmål med nedlæggelse af påstand om forbud inden for kortest mulig frist.

2. De betingelser for forudgående varsel, medlemsstaterne vedtager, meddeles Kommissionen og offentliggøres i C-udgaven af De Europæiske Fællesskabers Tidende.

uændret

3. Et forudgående varsel har opsættende virkning på forældelsen.

uændret

Artikel 6

Rapporter

Hvert tredje år, første gang den 31. december 2000, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv.

uændret

Artikel 7

Bestemmelser, der sikrer større handlefrihed

Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne indfører eller opretholder bestemmelser, der på nationalt plan sikrer de organisationer, der repræsenterer forbrugerne, samt erhvervsorganisationer og/eller offentlige

uændret

organer samt alle berørte personer, større hand-
lefrihed.

Artikel 8

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1997. De underretter straks Kommissionen herom. uændret

Når medlemsstaterne vedtager disse foranstaltninger, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne. uændret

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. uændret

Artikel 9

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende. uændret

Artikel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne. uændret

BILAG

uændret

LISTE OVER DE DIREKTIVER, DER ER HENVIST TIL I ARTIKEL 2, STK. 1

- Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 (vildledende reklame); EFT L 250 af 19.9.1984, s. 17
- Rådets direktiv 85/577/EØF af 20. december 1985 (aftaler indgået uden for fast forretningssted); EFT L 372 af 31.12.1985, s. 31
- Rådets direktiv 85/102/EØF af 22. december

- 1986 (forbrugercredit); EFT L 42 af 12.2.1987, s. 48, som ændret ved Rådets direktiv 90/88/EØF af 22. februar 1990; EFT L 61 af 10.3.1990, s. 14
- Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 (udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed); artikel 10 - 23; EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23
 - Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 (pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure); EFT L 158 af 23.6.1990, s. 59
 - Rådets direktiv 92/28/EØF af 31. marts 1992 (reklame for humanmedicinske lægemidler); EFT L 113 af 30.4.1992, s. 13
 - Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 (urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler); EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29
 - Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/47/EF af 26. oktober 1994 (beskyttelse af køber i forbindelse med visse aspekter ved kontrakter om brugsret til fast ejendom på timeshare-basis); EFT L 280 af 29.10.1994, s. 83
 - Europa-Parlamentets og Rådets direktiv ... af (aftaler vedrørende fjernsalg).